

האם יש סיכוי לאופנסיה של דיין?
 לדעת משקפים טועה משה דיין בהע-
 רכת המצב שלו לגבי יחסי הכוחות ה-
 פנימיים במפלגת, ולגבי התרופפות מח-
 נה „היונים“. „הטעות הזאת מזכירה את
 טעותם של הרוסים והערבים בהערכת כו-
 חה של ישראל ערב מלחמת 1967. אמר
 אחד העסקנים.

הסביר איש מפא"י ותיק: „דיין אינו
 מעריך נכון את עסקני המפלגה. הוא מס-
 תמך על כך שבענייני חוץ וביטחון, ובי-
 שאלות עתיד השטחים, נוטים רוב חברי
 המפלגה לצידו. אבל זוהי טעות אופי-
 טית. לא זהו מה שקובע במפלגה. מה
 שחשוב היא חלוקת התפקידים, המישרות
 וטובת ההנאה. ברגע שחברי מפא"י ל-
 שעבר יחושו בסכנה, שמישהו מבחוץ עו-
 מד לאיים על עמדותיהם, הם יתלכדו נגד
 דו. למשה דיין אין שום סיכוי.“

נראה שמשך דיין מבין גם זאת. לכן
 הוא מנסה להחזיר את הגלגל אחורנית,
 ולהקים לתחייה את מפא"י של שנת
 1958, של לפני הפילוג של רפ"י. זהו
 היעד הראשון שהוא רוצה לכבוש בדרך
 אל השילטון.

טאני, ומיחמה מוטאלית בטירור הערבי.

לפי כל הסימנים מתכוון דיין להביא
 לקראת עימות כזה, כשהוא סבור שסי-
 כוי הניצחון במישחק הסחיטה הזה יהיו
 לצידו, נוכח גילויי ההתרופפות בקרב אנ-
 שי מפא"י לשעבר.

היעד הראשון:

בלי חטיבות

עד כזה זוכה דיין בתמיכתו של שר
 אחד בלבד: שמעון פרס. למרות שי-
 במרוצת השנים האחרונות התרחק קצת
 פרס מדיין וגילה עצמאות, הוא מגלה לי-
 אחרונה סימנים של התבטלות מפני דיין.
 חשבונו של פרס הוא מובן ופשוט:
 אם יבחר דיין כראש הממשלה, עשוי
 הוא, פרס, להתמנות כשר החוץ, תפקיד
 עליו הוא חולם מזה שנים.

אבל בחוגי התומכים של דיין כבר החי-
 לה ההתארגנות לפעולה. מוקמים צוותים,
 גוררות פגישות. כל הכוחות מגויסים ל-
 מערכה הגדולה.

לרשת את כסא ראש הממשלה אחרי גול-
 דה, הוא לא יזכה לשאת בתואר זה אף
 פעם. **לכן פתח במלחמה תחת
 הסיסמה: הכל או לא כלום. או
 ראשות הממשלה — או שהוא יפ-
 רוש ולא יופיע ברשימת המערך
 לכנסת.**

דיין טרם השמיע איום זה בפומבי. אבל
 כל המהלכים שלו מצביעים על כך. הם
 נועדו להפחיד את ראשי העבודה מפני
 אפשרות כזו. ועכשיו היא השעה הטובה
 ביותר לאיומים כאלה. את המדינה מצוי-
 גל של שוביניזם שטרם ידעה כמותו. מח-
 דלי הממשלה במלחמה בטירור גרמו ל-
 זעזועים בדעת הקהל. סקרים ראשוניים
 שנערכו מבשרים שאילו היו נערכות ה-
 בחירות היום, היו המפלגות הימניות ה-
 קיצוניות זוכות בתוספת כוח מרשימה.

**במצב כזה הדבר האחרון שי-
 העבודה יכונה להרשות לעצ-
 מה היא פרישה של דיין מרשי-
 מת המועמדים, או איום שייקך
 לבחירות ברשימה עצמאית תחת
 הגל של סיפוח כל השטחים הכי-
 כושים, כולל דרום לבנון עד הלי-**

גנים המהלכים הפוליטיים גם למקרה ש-
 גולדה תפרוש וקרב הירושה יתחיל.
**לפי יחסי הכוחות והדרך הרוחות
 בתוך מפלגת העבודה, ברור לחי-
 לוטין שאין בכוונת אנשי מפא"י
 לשעבר במפלגה, להשמיט מידי
 הם את רפ"י השילטון. אין הם מתי-
 כוונים להניח לא ליגאל אלון ולא
 למשה דיין לזחתיישב על כסא
 ראש הממשלה, השייך להם לפי
 תפיסתם. התפקיד מיועד לפינסח ספיר.
 אם לא ירצה ספיר, כפי שהוא חוזר ומצ-
 היר, לקבל על עצמו את התפקיד בעיקר
 בגלל ההכרעות הגורליות הכרוכות בו,
 יימסר התפקיד לאיש מפא"י אחר. אפילו
 לאבא אבן, שהכשרתו היחידה לתפקיד
 היא היותו איש מפא"י לשעבר.**

משה דיין יודע שביחסי הכוחות הנוכ-
 חים בתוך מפלגת העבודה, כשהוא מיי-
 צג למעשה את אנשי רפ"י לשעבר, אין
 לו כל סיכוי להשיג תמיכה רצינית כל-
 שהיא בתוך מפלגתו בקרב על השילטון.
 הסיכוי היחיד נשקף ממצב בו יבטלו
 החטיבות הפנימיות בתוך המפלגה ורשי-
 מת המועמדים לכנסת תורכב לפי מפתח
 אישי ולא לפי מפתח חטיבתי.

היותו מייצג את אנשי רפ"י לשעבר
 הוא עקב אכילס של דיין, ממנו הוא מעוני-
 יין להיפטר, מה עוד שרפ"י כיום, כפי
 שהיא בתוך מפלגת העבודה, איבדה הר-
 בה מכוחה מלפני שלוש שנים. הרבה אני
 שים, כמו יוסף אלמוגי למשל, שהוגדרו
 בתור אנשי רפ"י לשעבר, כבר אינם כי-
 אלה.

הכל, או

לא כלום

למשה דיין ברור שאיש לא יגיש
 לו את השילטון על צלחת. הוא חייב
 להילחם למענו. לכן יצא משה דיין ל-
 מלחמה.

כמו שעשה ערב הבחירות של
 שנת 1969, כאשר התלכד ער ה-
 רגע האחרון אם להופיע ברשימה
 עצמאית כדי לשהות הכטחות
 ועמדות: וכאשר אוהדיו ניהלו
 מערכה של „משה דיין לראשות
 הממשלה“ — כן גם עתה, מנהל
 משה דיין את מלחמתו כאמצעות
 הפחדות, איומים, ועשיית צרות.

התפתחותיו בסיטונות. משחקי הברור
 גו שלו, איומיו והצרות שהוא מתחיל
 לעשות, לגולדה, לאלון ולספיר — נועדו
 למעשה לצרכי סחיטה: כדי להשיג מק-
 סימום של עמדות כוח שיבטיחו את מע-
 מדו בעתיד.

נראה שדיין הגיע למסקנה כי זו ההז-
 דמנות האחרונה שלו, וכי אם לא יצליח

דיין מיהר לביתו של סגן שאול מייד אחרי הפשיטה, בחברת
 צבא של צלמים ובחברת ידידתו, רחל כורם (רבינוביץ). לצלמים
 שהוועקו לצלם את המאורע, ניתנה הוראה להשמיט מהתמונות את
 תמונות הגברת רבינוביץ. הצללית מסתמת את המקום בו ישבה.

משה דיין בחברת סגן
 שאול, הקצין הישראלי
 שהפך לגיבור הפשיטה הישראלית בלבנון לפני שלושה שבועות,
 כאשר זחל"ם עליו פיקד נותק מיחידתו בשטח אויב וחזר בשלום.

הדמות החסרה

משה דיין בחברת סגן
 שאול, הקצין הישראלי
 שהפך לגיבור הפשיטה הישראלית בלבנון לפני שלושה שבועות,
 כאשר זחל"ם עליו פיקד נותק מיחידתו בשטח אויב וחזר בשלום.